

POVIJEST ODVJETNIŠTVA U HRVATSKOJ [1]

Datum objave: 06.06.2014.

u kategoriji: [Povijest odvjetništva](#) [2]

POVIJEST ODVJETNIŠTVA U HRVATSKOJ

Odvjetništvo u Hrvatskoj ima dugu tradiciju i seže u davna vremena.

Prvi povijesni spisi u kojima se spominju odvjetnici (hrvatski: odvjetnici; latinski: advocates, procuratores) srednjovjekovnog su porijekla - a prvi je bio Vinodolski zakon iz 1288. godine. Na obalnom području - Dalmaciji - korijeni odvjetničke struke još su dublji i sežu čak u doba Rimskog carstva.

Nakon dugotrajnog razdoblja običajnih propisa (običajno pravo), prvi pisani zakoni o ovlastima i dužnostima odvjetnika bili su donijeti 1769. i 1804. godine. Godine 1852., tzv. Odvjetnički red, koji je donijela austrougarska kraljevska vlada, stupio je na snagu propisujući da ministar pravosuđa (kasnije: Hrvatska kraljevska vlada) imenuje odvjetnike i određuje njihovo sjedište. Nužni preduvjeti za imenovanje bili su doktorat iz područja prava, uspješno položen pravosudni ispit i tri godine odvjetničke prakse. Broj odvjetnika bio je ograničen (numerus clausus).

Odvjetnike je tada registrirao najviši sud - tzv. Banski stol, a istovremeno su bile osnovane i dvije regionalne odvjetničke komore za istočne odnosno zapadne dijelove Hrvatske. Te prve odvjetničke komore bile su također pod čvrstim državnim nadzorom. S druge strane, u Dalmaciji, koja je bila pod izravnom austrijskom vlašću, 1868. godine donijet je posebni Odvjetnički red, prema kojem je po prvi put bila moguća sloboda bavljenja odvjetništvom, bez mogućnosti da vlasti odbace molbu podnositelja koji su ispunjavali potrebne uvjete. Taj se događaj danas slavi kao početak samostalnog i neovisnog odvjetništva.

U kontinentalnoj Hrvatskoj, sloboda bavljenja odvjetništvom bila je priznata Zakonom o advokatima iz 1929. Tim zakonom Kraljevine Jugoslavije osnovano je osam autonomnih odvjetničkih komora, od kojih je jedna bila Hrvatska odvjetnička komora.

Od tada, svaka osoba koja je mogla dokazati da ispunjava zakonske uvjete imala je pravo biti upisana u Imenik odvjetnika pri svakoj pojedinoj odvjetničkoj komori, bez potrebe za dodatnim odobrenjem državnih vlasti. Uvjeti su u osnovi bili isti kao danas: pravno obrazovanje, vježbenički staž i pravosudni ispit položen pred drugostupanjskim sudom. Iako je odvjetništvo često bilo predmet sumnje od strane komunističkog režima u bivšoj Jugoslaviji, odvjetnički sustav je u regulativi ostao gotovo nedirnut, iako je bilo povremenih pokušaja da se odvjetnike i odvjetničke komore podvrgne državnom nadzoru, ali

bez uspjeha. Ipak, u pojedinim političkim sporovima odvjetnici su bili izloženi napadima. U tom pogledu, hrvatski i ostali odvjetnici bivše Jugoslavije imali su jedinstven položaj u cijeloj Istočnoj Europi, gdje su važeći zakoni uspjeli uništiti slobodu odvjetničke profesije u mnogo većoj mjeri.

Source URL: <http://www.hok-cba.hr/hr/povijest-odvjetni%C5%A1tva-u-hrvatskoj>

Links

[1] <http://www.hok-cba.hr/hr/povijest-odvjetni%C5%A1tva-u-hrvatskoj>

[2] <http://www.hok-cba.hr/hr/povijest-odvjetnistva>